

Lærling Begemskade, skal han ikke slippe Lettere og billigere, end naar en Quasbond havde gjort det. — Til sidste Stykke af § 9 have vi saa foreslaaet denne Tilspøelse, som jo det ærede Medlem ogsaa havde saa Meget imod. Jeg kan nu ikke forstaa, hvorfor egenlig det ærede Medlem havde saa store Betænkeligheder derved; vi forandre jo ikke et Ord i det første Stykke: „Naar en Lærling uberegtiget har forladt Læren, kan han ved Politiets Foranstaltning bringes tilbage i denne.“ Vi sige jo ikke „skal,“ altsaa Myndigheden bliver uforandret; men saa sige vi kun til, at selv hvor Politiet i Genhold til denne Bestemmelse maatte onse sig for berettiget til at føre ham tilbage, skal dog Tilbageførelsen stilles i Bero, naar de Paagjældende erklære, at de ville anlægge Sag. Det er altsaa en nødvendig Betryggelse, som vi have ment maatte indrømmes Lærlingen. Nu staar en Mester og f. Ex. en køindelig Lærling overfor hinanden. Hun mener at være blevet behandlet utilbørlig, men Mesteren siger, at det ikke er sandt, og Politiet giver Mesteren Ret og vil føre hende tilbage. Saa have vi sagt, at saa skal denne Tilbageførelse kunne afværges, naar Vedkommende anlagge Sag indenfor en vis Frist. Denne Udgang til Lands Lov og Ret have vi ikke villet afsljøre den Paagjældende ved Siden af den Myndighed, som er indrømmet Mesteren. Vi maa altsaa fremdeles anbefale ærede Medlemmer at stemme for denne Tilspøelse, som vi mene er overmaade nødvendig, netop for at denne Myndighed, som man har givet Politiet, ikke skal misbruges til Skade for Lærlingen, saaledes at han eller hun bliver ført tilbage, hvor det dog i Virkeligheden viser sig, at der var Grund for den Paagjældende til at gaa ud af Læren. — Med Hensyn til det Endringsforslag, vi have stillet til § 10, at Ordene: „Lærlingen med Forældre eller Børges Samtykke“ skal forandres til „Lærlingen eller, hvis han er umyndig, hans Forældre eller Børges“, gjorde den ærede Minister den Bemærkning, at „Lærlingen“ formentlig kunde udgaa. Selv om man indskrænker Forslagets Gyldighed til kun at angaa Personer under 18 Aar, kan det dog imidlertid tænkes, at Vedkommende f. Ex. har indgaaet Kontrakten, da han var 17 Aar og 11 Maanedes, saa at Prøvetiden udløber, naar han er 18 Aar og 2 Maanedes, saa er han myndig, og saa er det vel Mening, at denne Ret til at gaa fra Kontrakten ogsaa skal tilkomme ham i dette Tilfælde. Det forekommer mig altsaa, at selv om man gaar ud fra, at Loven kun skal omfatte de Kontrakter, der indgaaes af Personer under 18 Aar, maa man medtage den Mulighed, at Lærlingen ved Prøvetidens Udløb er bleven myndig. Det glædede mig derimod, at den høitærede Indenrigsminister ikke havde Noget mod den Forandring, at det blev Forældre og Børges, der i dette Tilfælde havde den afgjørende Stemme. Det ærede 1ste Medlem

for 10de Kreds (Sessen) mente derimod, saa vidt jeg forstod, at den paagjældende Umyndige selv skulde spørges i det Tilfælde, saaledes at der skulde aabnes ham en Mulighed for at tale med. Det vilde imidlertid være i Strid med alle Regler om den Umyndiges Stilling. Der er jo ikke nogen retslig Forpligtelse til at spørge ham, naar der er Tale om Stiftelse eller Ophævelse af Lærlingeforholdet; hvorfor skulde han saa spørges i dette Tilfælde? Det vilde dog i Virkeligheden være at indføre en Singularitet med Hensyn til den Umyndiges Villies Betydning, som det forekommer os, at der ingen Anledning er til, og alle de Forlokkelsesvirkninger, der deraf skulde opstaa, at han ikke fik Lov til at tale med, forekommer der mig ikke at være særlig Grund til at være angst for. Den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds har stillet Forslag om, at Kontrakten inden Prøvetidens Udløb kan forlanges hævet ved Ørighehedens Paategning; herved er jo ogsaa at bemærke, at vi ellers ikke kræve saadanne Paategninger af Ørigheheden til at have Kontrakter; man overlader til Parterne at hæve dem, og ere de enige, kræve vi ikke Paategning af Ørigheheden; hvorfor skal der saa særlig kræves en Ophævelse med Paategning af Ørigheheden i dette Tilfælde? Det vilde ogsaa være en Særegenhed, som der ikke forekommer os at være tilstræffelig Anledning til at opstille. — Til § 11 have vi stillet Forslag om, at Ordene: „Lærlingekontrakten skal være ophævet“ forandres til: „Lærlingekontrakten bortfalder.“ Det forekommer mig, at der strax er en Fordel ved denne Forandring, der springer i Øinene, og det er, at man kan nøjes med to Ord istedetfor fire, hvorfor skal man saa ikke tage den Økonomi med, tilmed ha det falder bedre at sige „bortfalder“ end „skal være ophævet“. Det ser ellers ud som et Naabud til Parterne, at selv om de vilde fortsætte Kontrakten, maatte de ikke, skjøndt de jo dog kunne fortsætte den et Dieblit efter, at den paagjældende Begivenhed er indtraadt. Dette lægge vi dog selvfølgelig ikke nogen overdreven Vægt paa. Til Nr. 2 af § 11 have vi stillet det Forslag, at efter „Konkurs“ tilføjes: „eller anden Aarsag“. Ogsaa derimod er der blevet gjort Indvendinger, men jeg maa dog fastholde, hvad vi have sagt i Betænkningen, at hvis Bestemmelsen skal have den fornødne Rækkevidde, maa det medtages. Sæt f. Ex., at istedetfor at Manden gaar fallit, komme Kreditorerne og gjøre Udlæg i Bærtstedet og bortfalde det, saa at Forretningen standser. I saa Tilfælde er det vel ikke Mening, at det er en særlig Følge, der knyttes til Konkursen, at Kontrakten bortfalder. Hvis man vil sjerne denne Tvivl, at det ikke er en særlig til Konkursen knyttet Følge, som der er Spørgsmaal om, mener jeg, at man maa tilføje: „eller anden Aarsag“. Naar man har fremhævet, at det kunde misforstaaes, idet Striker eller